

Nevím sice, koho napadl název "...něco nového?" pro folkové pořady ve vinohradské čajovně [Rybanaruby](#), ale je to název sakra zvláštní. Jestliže má prezentovat nové autory, kteří nejsou vidět, pak jde o mystifikaci a pokud jde o to ukázat něco nového u těch starých známých, pak se vcelku daří. O význam názvu se přit nechci, protože ať se tahle akce, konající se pravidelně každý měsíc, jmenuje jakkoliv, pak rozhodně nabízí kvalitní program a to bezesporu. Ostatně posuďte sami, o co jste přišli 15.3.2006, pokud jste tam, narozdíl ode mne, nebyli:

[Martina Trchová](#)

a její přátelé

Jan Matěj Rak

s

Karolínou Skalníkovou

, duo

[Katka Misíková a Jakub Kořínek](#)

a ještě jedno smíšené duo -

[Barbora Koubová a Patrik Henel](#)

.

První na scéně se objevilo trio **Trchová-Skalníková-Rak**. První půlce jejich vystoupení, krom skvělé muziky, vévodilo i veselé povídání o školních praxích, které v těchto dnech Martina prožívala. Na měsíc si vyzkoušela, jaké to je učit na základní škole na druhém stupni a jak sama vtipně poznamenala, od této doby prý začala nosit hodinky, neb celých 45 minut tlačí ručičku ke spásnému zvonění. No jo, děti, naše zlobivá budoucnost, před ní nás nic nezachrání. Své nově nabyté zkušenosti kantora chtěla využít i během svého vystoupení, ale nikoho za vyrušování za dveře vyhnat nemusela.

Ale pojďme se věnovat hudbě, neb ta je jistě tím hlavním, co nás do čajovny pod vysílačem přitáhlo. Opět mne Martina fascinovala svým emocemi protkaným zpěvem. Každá věta, slovo mělo svůj jasný význam daný nejen textem, ale i emotivním zabarvením zpěvu. Trochu jako by vyprávěla, ale neplést si tuto formulaci s nedostatkem melodické invence, příběhy svého vlastního srdce.

Záměrně jsem svou pozornost namířil i ke Karolíně a Matějovi. Oba nenápadně, ale přitom neoddělitelně, tvoří současný zvuk písničkářky a jejich přítomnost jen dokazuje, že s každým dalším nástrojem je její hudba ještě víc sugestivní a vtíravě líbivá. Některé

Duo Barbora Koubová a Patri Henel

foto: Standa Bláha ©

z písní díky zdvojeným rytmům kytar a trojhlasu písničkářku posunuly k energickému kapelnímu zvuku a nebylo to na škodu. Píši tu o *Tamtamech* nebo *Bostonském ledovém čaji*.... Asi nejlepším instrumentálním výkonem jejího bloku byl paradoxně závěr písně

A ty se ptáš

, kdy Matěj přešel do flažoletů a já se svíjel blahem. Někdy je totiž výsledný zvukový efekt stejně příjemný, jako pohled na prsty toho, kdo jej právě utváří. Ten večer snad všichni kytaristé hráli pěkně jak pro uši, tak i pro oči. Žádné nepříjemné lámání prstů, jen ladné hlazení strun.

Než se s Martinou pro tuto chvíli rozloučím, tak Vás pozvu 27.4. do KC Novodvorská, kde Martina vystoupí s kapelou a hosty **Dún an Doras**.

Duo **Jakub Kořínek a Katka Misíková** se dalo dohromady zhruba před rokem a půl. Katku si tehdy do společného folkového dua vybral bluesový kytarista a písničkář na základě poslechu živého vystoupení Katčina tehdejšího hudebního angažmá v rokycanské kapele Tuláci. Jakub má na svém kontě jednu sólovou desku (**Kansas city**

express

) a

jednu s duem

Ve znamení panny

Katkou chystá další, která by se mohla objevit na trhu již letos. Její jméno by mělo být

12 slov

. V době psaní tohoto článku postoupili z příbramského Huntíku do oblastního semifinále Porty v Komárově u Hořovic, kde dle nových informací skončili na druhém místě a postoupili do finále.

Už během našeho rozhovoru před koncertem jsem si všiml barev hlasů obou muzikantů. Jakub, coby bluesman, má krásný hluboký, mírně zachraptěný hlas a Katka zase pěkný alt, což jejich písně podstatně ztemnilo. Jakubova hra na kytaru na mne více než mile zapůsobila. Zatímco Martina Trchová i Matěj Rak ze svých nástrojů posílali jemné hladivé melodie, Jakub se projevil jako tvrdý a nekompromisní "trhač strun" (a to mu ani jedna kupodivu nepraskla). Jeho styl v sobě smísl rychlost bluegrassu s americkým moderním country a bigbítem. Některé skladby (kupříkladu *Flowers in Your hair*) ve mně evokovaly styl, s kterým přišel kytarista Led Zeppelin - Jimmy Page. Nechyběla ani typická dylanovská nálada, která byla blízká kalandrovským písním prvních akustických nahrávek Marsyasu. Hned z první písně

Př

ání

jsem ucítil dávno časem pohřbené Corpus delicti. Dalo by se říct, že můj výklad stylu této dvojice je plný přirovnání a vlivů odjinud, což trochu poukazuje na chybějící vklad osobního rukopisu, ale celkovému vyznění dua to na kráse neubírá. Jediné, co mne mrzelo, byl asi třetinový úbytek posluchačů v sále, kteří se vrátili až na závěr celé hudební estrády. O dost

přišli, neboť Jakubův instrumentální výkon byl zdrcující, v pozitivním slova smyslu. Hrál rychle a úderně!

I od něj jsem dostal pozvánku na další koncert, který se bude konat 30.3. v Restauraci na Folimance v Praze, což je přímo v budově sportovního centra nacházejícího se v parku Folimanka v Nuslích - přímo pod Nuselským mostem. Hrát bude s celou kapelou a to nezní špatně. Přijdete?

Do samotného závěru, zřejmě jako uklidňující prvek, bylo zařazeno duo **Koubová - Henel**. Patrik si v tomto duu odskakuje od středověké a klasické hudby. Hraje ji ještě v duu s Jiřím Reitermannem. Barbora má za sebou Janáčkovu Akademii Múzických Umění a divadelní praxi, společně pak přes dva roky koncertování. Asi největší zviditelnění této dvojice přišlo po loňském vítězství na Portě v Jihlavě. Před několika dny otevřeli svou novou internetovou stránku, za jejíhož autora Barbora označila známého zvukaře Páju Jindráka, u něhož v současné době natáčí i dlouhohrající desku. A jak mi Pája prozradil, vyjít na světlo folkového "šoubyznysu" by měla před Vánoci.

Oba interpreti jsou často zařazováni do šansonové škatulky a rozhodně se tomuto žánru nevyhýbají. V jejich písních cítím ještě vlivy klasiky, pochopitelně, i středověkých balad (ty spíše okrajově). Jejich síla je v prožitku a teatrálnosti, s jakou Barbora mění obličej dle nálady písně a mnohdy i významu toho, co právě zpívá. Někdy spíš než zpívá vypráví, respektive jejich písně jsou na hraně melodramu a melodického pobrukování. Sám pro sebe jsem si jejich styl nazval emociálním melodramem.

Zatím jsem je viděl jen na předkolech Porty, kde odehráli relativně krátké vystoupení. Přišli mi tam úžasní. Jejich nevýhodou jsou delší vystoupení, kdy relativně monotónní výraz všech písní trochu unavuje. Pokud na CD přibudou další nástroje, které jednotný styl dua doplní o další rozměry, pak si ho rád koupím nejen jako "exponát" do mé sbírky amatérských interpretů. Naopak s texty si dokázali vyhrát do nejmenšího detailu. Škoda jen, že mají v každé písni příliš mnoho slov "nahňácaných" za sebou, a tak jeden koncertní následek nestačí k podchycení ani základní myšlenky. Alespoň mám o důvod víc na ně zase někam přijít. Ostatně právě kvůli nim jsem se na tento trojkonzert vypravil a nebyl jsem zklamán. Nikým!

Už zbývá jen závěrem dodat, že další díl pořadu "...něco nového?" můžete navštívit ve středu 19.4.2006, kdy Vás potěší kapely **Jauvajs**, **Toman a lesní panna** a písničkář s velkým překvapením -

Petr

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Pondělí, 27 Březen 2006 05:00

Sedláček

Dá-li můj diář trochu volného času, tak se tam potkáme a společně si vychutnáme další porci jistě kvalitní a příjemné muziky.